

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Hæretii, alijq[ue] Ecclesiæ hostes Deipara eam protegente misere
periorunt sect. 7. nu 42.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

lier illa (nomen eius exprimens) vocauit me veterem Rumbulam semper misera erit, quoad viuet, & post paucos dies à proprio filio omnibus suis bonis exuta, misere mendicans stultiloquij poenam luit ex Cæsario lib. 7. c. 45.

*Cæsarius.
Percussor
Imaginis
Deiparae
ac S. Al-
bergo, ful-
mineo ictu
conteritur*

Drepani quidam taxillorum lusu omnem rem suam perdidit. Is furore percitus ad locum, ubi Imagines erant B. Virg. & S. Alberti Carmelitæ, venit, in easque verba blasphemiae protulit conquectus, quod eius preces non audierint, arreptoque gladio vtramque Imaginem fecit, & confestim distilla sanguis bene multus in terram. vidit id quidam puer, sublataque voce clamat in sacrilegum. Ille audito clamore exit è templo, sed repente horrendo existente tonitru fulminis ictu totus in puluerem ad fores Ecclesiae redigitur. hæc in vita S. Alberti apud Surium die 7. Augusti.

Surium.

Neque in eos solum, qui in Deiparam verbo, vel factu blasphemii, seu minus reuerentes fuerunt, verum in eos etiam, qui periurij crimine eiusdem templa, vel alia ratione eius festa violare non sunt veriti, caelestis ultio deservit, quod ex subiectis exemplis planum fiet. Gregorius Turonensis libro 1. de gloria martyrum cap. 20. eiusmodi periurij poenam refert his verbis. In Vrbe autem Turonica est Ecclesia S. Mariæ Virginis, ac Ioannis Baptistæ nomine consecrata, in qua periurii vltio diuina apparuit. Quidam autem cum ad perjurandis, in hanc Ecclesiam fuisset ingressus, ubi manus ante altare stans sursum extulit, vt Sacramentum mendax proferret, statim resupinus ruens, ita, caput in pavementum eonlisset, vt vix vel viuens erigi potuisset. Ad se autem reuersus dolum periurij, quod occultabat, publicè patefecit. Vidimus enim, & nos quosdam de Turonicis in loco eodem perjurasse, qui ita diuino iudicio condemnati sunt, vt in ipsius anni curriculo finirentur à sæculo. hæc Turonensis.

*Cæsarius.
Natiuitas
Deiparae
solennitas
in conuenientes,
raptores
quidam
milites occiduntur.*

De poena verò eorum, qui Deiparae festa perturbare sunt ausi, Cæsarius libro. 7. de miraculis cap. 43. quoddam profert exemplum his verbis.

Quidam nomine Sybodo cum suo Germano Baldemaro milites ministri Palatini Comitum Rheni multis secum assumptis armatis forum rerum venalium in vilita Cassulæ depraedati sunt, nulla habita ratione festi Natiuitatis Deiparae, quæ eodem die celebratur, & dedicationis Ecclesiae, & diei Dominicæ, quæ

in eundem diem inciderat, propter quæ forum illud fiebat. nocte autem præcedenti cuidam militi, ex Comitibus Sybodonis visa est Deipara aduoluta Christi pedibus, & conquirebatur de iniuria hac à Sybodone, & suis socijs illata, quam quia apud se Sybodo constituerat, reputabatur in ea visione, ac si facta esset, quod cum miles Sybodoni tremens intinisset, nihil fecius facinus illud Sybodo perfecit. Eodem die Walramus Comes cum armatis superuenit re cognita eos persecutus alios cepit, alios occidit, vixque aliquis euasit præter militem, cui visio illa obiecta est: Sybodo verò strepitu audito surgere non valuit, dicebat enim se super gena sua quasi plumbi massam sentire: quare captus occisus est cum Baldemaro Germano, deditque poenam sacrilegij in Dei Genitricem admitti. hæc ex Cæsario.

HÆRETICI, ALIQUÆ ECCLESIAE HOSTES DEIPARA EAM PROTEGENTE MISERE PERIERUNT. SECT. 7.

42 QVAMQVAM tonitruorum nomine è diuino throno Apoc. 4. prodeunt, terrificæ admonitiones, quibus peccatores Deiparae ope ad salutem vtiliter conuentionur, vel etiam eorum punitiones, qui in Deiparam blasphemii lucte, accipi possunt, cuiusmodi non pauca exempla cum capite 20. huius Operis, tum supra in hoc Tractatu de scriptisimus; quia tamen per tonitrua intelligi etiam potest Deiparae auxilium, cuius ope Hæreticorum contumacia, aliorumque Ecclesiae hostium immanitas veluti tonitru concussa, ac fulmine icta conteritur, eius quoque exempla aliquot selectiora hic mihi afferenda existimaui. In his potè exemplis recensendis, extra rem neutiquam me facturum duxi, si rerum historias, earumque euentus alius interdum repeterem & paulò fufius persequerem; quo & necessitas diuini auxilij per Deiparam implorari loculentius eniteat, & eorum, quæ ex Auctoribus ijdem ferè verbis depromuntur, veritas apud Lectorem fidelius constet. Et licet pia quædam in Christianorum animis de Deipara diuinitus infusa persuasio, verè illa quidam, sed communis, quæ omnibus lætis successibus rectè aptari possit, dicet eam in cunctis Ecclesiae necessitatibus præsto esse, quod multis rationibus capite 16. ostendimus, cuius speciem in nuptijs in

Cana.

lun. 2. Cæna Galilee edidit luculentissimum, cum deficiente vino etiam non rogata, illud à filio impetrauit: nos tamen in præsentia extantem commemoranda suscepimus, in quibus peculiare Deiparæ patrocinium appetitissime perspicitur, vel non obicere significatur, quem admodum prudens Lector vniuersam narrationis senem expendendo per se facile confectetur.

Cap. 20. Eminet Iuliani Apostata Christiani nominis hostis infensissimi supplicium à S. Mercurio inicyto Christi martyre Deiparæ iussu sumptum, quod quia cap. 20. narrauimus, hic inægrius omittimus.

NESTORIUS SVÆ IN DEIPARAM

*impetrata per
lun.*

Suida Nestorius hæreticus ab Episcopo damnatus in pena multatur. Concl. Ephesin.

43 NESTORIUS ex Suida nepos Pauli Samolaceni nefarii hæresiarchæ Episcop. Constant. execranda hæresis, &iple author, quippe qui duas in Christo personas ponebat, ideo filium Virginis tantum hominem esse dicebat, sanctissimam verò Virginem negabat esse Dei Genitricem cuius blasphemias Sac. Con. vniuersale Ephesinum anno salutis 431. sub Cœlestino I. damnauit, eumque Episcopali dignitate priuauit: cumque adhuc obstinato animo suæ hæresi adhereret, edicto Theodoli Imperatoris in Oasim, alio nomine Ixim, quæ est in Ægypto Prouincia deportatur. Verum ea Nomadum multitudine in eam irrumpente capta, ignique & cædibus funditus vastata à Barbaris dimissus cum quibusdam captiuis venit Panopolim, vnde ad Regionem quandam Elephantinam nomine ad extremam Oram Prouinciæ Thebaidis sitam per milites iussu Præsidis deductus est; quo cum itineris longitudine fractus peruenisset, iterum magno cum labore Panopolim reuerti iubetur, rursum à Panopoli ad quoddam illius confinium traducitur, inde etiam demigrare cogitur: quæ omnia Euegrinus lib. 1. histor. capit. 7. ex narratione quadam ab ipso Nestorio conscripta se accepisse testatur. De interitu verò eius hæc subiicit: *Ipsæquidem accipi à scriptore quodam modum, quo decessit à vita, talem fuisse nimirum eius linguam uerbis exesam esse sic, cum huius uita miseris ad grauiora supplicia iusto Dei iudicio insignenda, eam semperna migrasse. hæc ex Eua-*

grio. Addit Theodorus lector in collecta, totum eius corpus putredine fuisse consumptum: & Cedreus in Theodosio minore ait cum lingua totum eius computuisse corpus.

Et hæc quidem de Nestorio in Deiparam blasphemii miserabili interitu. quod si quis nosse cupiat, quibus tormentis eius anima apud inferos torqueatur, facile intelligere poterit ex ijs, quæ habentur in Prato spirituali cap. 26. de quodam Fratre nomine Thophane ex Regione Dora Nestoriano, quem cum senex quidam iuxta Iordanem in Laura Calamonis Cyriacus nomine, ad fidem Catholicam hortaretur, ille verò hæsitaret, tandem dimisso Fratre in spelunca, senior egressus est prope mare mortuum, ut oraret pro illo, & circa horam nonam diei sequentis aspexit Frater ille quendam astantem, sibi aspectu terribilem, ac dicentem: *Veni, & vide veritatem*, duxitque eum in locum tenebrosum, ac foetidum ignes euaporantem, atque in ipsis ignibus vidit Nestorium, Eutychem, Apollinarem, Dioscorum, Severum, Anum, Origenem, & alios quosdam, dixitque *locus iste preparatus est hæreticis, & blasphemantibus, & hi, qui illorum dogmata sequuntur: si supplicium istud non uis, uade ad sanctam Catholicam, & Apostolicam Ecclesiam, quam te Senex docet*; atque ita hæresi reiecta Catholicam veritatem complexus remansit cum Sene, & post quatuor annos quieuit in pace hæc ibi.

44 Quanto etiam studio ab eiusdem impij Nestorij libris ne dum legendis, sed nec in cubiculo retinendis abhorere debeamus, declarat visio quædam in Prato spirituali cap. 66. Abbatis Cyriaci Presbyteri Laure Calamonis iuxta S. Iordanem, cui die quadam per somnium obiecta est mulier honesta facie, purpura induta, & cum ea viri duo venerabiles, & aspectu præclari, quos ipse arbitratus est esse S. Ioannem Baptistam, & S. Ioannem Euangelistam Deiparam comitantes: cumque Deiparam diutius oraret, ut cellam ingrederetur, nec consentiret, tandem seuerius ei respondit, *Hæbes, inquit, intra cellam tuam inimicum tuum, & uis, ut ingrediar? euigilans, & scriptum discutens, nullius contra Deip. peccati sibi conscius, mœrebat, ut ergo dolorem leniret, supsit librum, quem mutuo ab Ipsychio Presbytero Ierosolymitano acceperat, illumque exoluens in fine eiusdem reperit duos libros Nestorij, moxque*

Theodor. Lector. Cedronus

Hæreticis quibus pœnis apud inferos pleclatur. Prato Spirituale.

Nestorij libri execrabiles.

Kkkk